

“ทุกวัน...เป็นวันของครอบครัว”

เพื่อป้องกันการเกิดความรุนแรงในครอบครัว ควรหมั่นเติมอาหารที่ปรุงด้วยความรักให้กันวันละนิด เพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตให้ดำเนินไปด้วยความสุข อุดมด้วยความรัก ความเข้าใจ และมีรอยยิ้มพิมพ์ใจให้กันและกัน ด้วย 10 เมนูแนะนำ ดังนี้

- 1 มีรอยยิ้มพิมพ์ใจให้กัน
- 2 กอดได้กอดกันดี
- 3 คุยกันได้เหมือนคู่ซี้
- 4 ดูทีวีด้วยกันบ่อยๆ
- 5 คอยให้กำลังใจ
- 6 อยู่เคียงข้างไม่หนีหาย
- 7 บอกรักกันไม่เว้นวาย
- 8 สะพายกระเป๋าไปเที่ยวกัน
- 9 กินข้าวพร้อมหน้าทุกวัน
- 10 ชวนกันไปออกกำลังกาย

กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือ ผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว

ผู้เสียหาย/ผู้พบเห็นเหตุการณ์

แจ้งเหตุ/ขอความช่วยเหลือ/คำแนะนำ

“ตามกฎหมาย เป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องแจ้งเหตุ เมื่อพบเห็นหรือทราบการกระทำความรุนแรงในครอบครัว”

ประสานส่งต่อ

องค์กรการแพทย์

- บำบัดพฤติกรรม
- รักษาฟื้นฟู
- เยียวยา
- ร่างกาย/จิตใจ

องค์กรด้านสังคม

- จัดหาที่พักชั่วคราว
- ให้บริการ
- สังคมสงเคราะห์
- ฝึกอาชีพ/หางาน

องค์กรด้านกฎหมาย

- รับเรื่องร้องทุกข์
- คุ้มครองสวัสดิภาพ
- ให้บริการกระบวนการยุติธรรม
- โกลเสกีย์

- แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด/ปกป้องคุ้มครองผู้ถูกกระทำ
- ยับยั้งการกระทำผิดซ้ำ
- รักษาสัมพันธ์ภาพอันดีในครอบครัว

- ครอบครัวมีความอบอุ่น เข้าใจซึ่งกันและกันไม่มีการกระทำความรุนแรงซ้ำ
- ทบพจนบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างกันของสมาชิกในครอบครัว
- ยุติสภาพความเป็นครอบครัวอย่างสันติและคงความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

ใบอนุญาต ไมนิ่งเฮย ไม่กระทำความรุนแรงในครอบครัว

พบเห็นความรุนแรงในครอบครัว สามารถแจ้งเหตุ/ขอความช่วยเหลือ/คำแนะนำ ได้ที่

- ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว กรุงเทพฯ : กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว โทร. 0 2642 5048
ส่วนภูมิภาค : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 76 จังหวัด
- oscc ศูนย์ช่วยเหลือสังคม โทร. 1300
- สถานีตำรวจ/โรงพยาบาล
- ศาลากลางจังหวัด/ที่ว่าการอำเภอ
- บ้านพักเด็กและครอบครัว หรือหน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรที่มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ที่ทำการกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน

การแจ้งเหตุต้องทำอะไร

1. แจ้งด้วยวาจา
2. แจ้งเป็นจดหมาย/ลายลักษณ์อักษร
3. แจ้งทางโทรศัพท์
4. แจ้งทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น E-mail, Facebook, Line Application
5. แจ้งด้วยวิธีอื่นๆ ที่จะสามารถแจ้งได้

“ความรุนแรงในครอบครัว ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว แต่เป็นเรื่องของทุกคน”

ลดความรุนแรงในครอบครัว ลดปัญหาสังคม

Family comes First ครอบครัว ต้องมาก่อน

ความรุนแรงในครอบครัว
ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว...แต่เป็นเรื่องของทุกคน

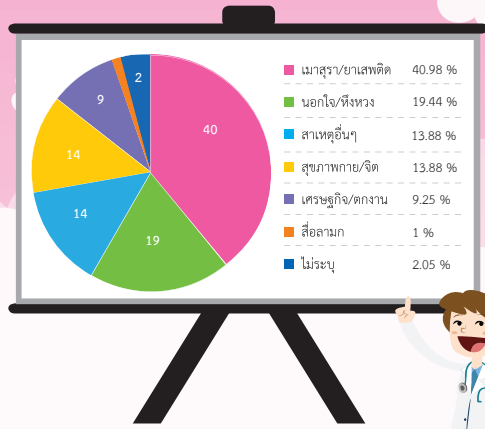

สถิติความรุนแรงในครอบครัว

“ท่านทราบหรือไม่ว่า
ในปี พ.ศ. 2561 ที่ผ่านมา
พบมีผู้ถูกกระทำความรุนแรง
ที่มารับบริการที่ศูนย์ฯนี้ได้
จำนวน 14,237 ราย
เฉลี่ย 39 รายต่อวัน โดยพบว่า
ผู้ถูกกระทำเป็นผู้หญิง
ถึงร้อยละ 93.05”

ที่มา : ศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข
ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน 2561

สาเหตุ
การกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th พ.ศ.2561

ลักษณะพฤติกรรม
ของผู้กระทำความรุนแรงต่อบุคคลในครอบครัว

ใช้อำนาจ ควบคุม/บังคับ/ ตำหนิผู้อื่น ควบคุมอารมณ์ ไม่ได้	คาดหวังให้ผู้อื่น ตอบสนองความต้องการ ขอสิ่งการ บังคับ ให้ตอบสนอง เรื่องเพศ
พฤติกรรม ไม่เหมาะสม เช่น กล่าวโทษผู้อื่น พุดจาให้ผู้อื่นรู้สึกเสียใจ ทำร้ายจิตใจ	กระทำรุนแรง ต่อคนในครอบครัว ที่อยู่ได้อำนาจ เช่น ทบตี ทำร้าย ทำลายสิ่งของ

สัญญาณเตือนภัย
ความรุนแรงในครอบครัว

สัญญาณเตือนภัยความรุนแรงในครอบครัวระหว่างสามีภรรยา

- มีพฤติกรรมผิดจากปกติ เช่น เครียด กลัวอีกฝ่ายโกรธ ชัดแย้งกัน ความคิดเห็นไม่ตรงกัน พุดเยาะเย้ยถากถาง ตรวจสอบว่าทำอะไรกับใครบ้าง บังคับมีเพศสัมพันธ์
- มีการบังคับข่มขู่ อิจฉา หึงหวง กิดกันไม่ให้พบเพื่อนหรือญาติ ทำให้รู้สึกเป็นคนผิด คนโง่ ทำให้หวาดกลัว ชู่จะฆ่าตัวตายหรือฆ่าให้ตาย ถ้าจะเลิกกัน

สัญญาณเตือนภัยความรุนแรงในครอบครัวต่อเด็ก

- ทางกาย : พรอยฟกซ้ำ แผลใหม่ น้ำร้อนลวก แผลที่ฟาดด้วยวัตถุกระดุกหัก อวัยวะเลือดออก
- ทางเพศ : เป็นโรคติดต่อทางเพศ/ตั้งครร์ก พุด/แสดงออกพฤติกรรมทางเพศเกินวัย เลียนแบบ/ยุยงให้เด็กคนอื่นกระทำการกรรมทางเพศ หวาดกลัวผู้ชายในครอบครัว เช่น พ่อ พี่ชาย
- ทางจิตใจ : เก็บตัว หวาดกลัว ระวังไม่ไว้ใจผู้อื่น ขาดความเชื่อมั่น เรียกเรื่องความสนใจ ก้าวร้าว รังแกเพื่อน แยกตัว ตีนกแล้ว
- การละเลย ทอดทิ้ง : ขาดอาหาร เสื้อผ้ามีร่างกายสกปรก เจ็บป่วยบ่อย มักไม่ได้ไปโรงเรียน ต้องทำงานหารายได้ ใช้สารเสพติด

เด็กที่ถูกละเลยทอดทิ้งเป็นกลุ่มที่สังเกตได้ยาก เพราะมักไม่ค่อยปรากฏให้เห็น เช่น เด็กพิการที่ถูกซ่อนในบ้าน หรือเด็กที่เห็นเสมอๆ ตามข้างถนน

สัญญาณเตือนภัยความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุ

- ทางกาย : มักมีร่องรอยบาดเจ็บฟกซ้ำ แผลเป็น บริเวณลำตัว กระดุกหัก แวนตาแตกหัก คนในบ้านไม่มีใครเข้าไปพบผู้สูงอายุ
- ทางเพศ : ถูกล่วงละเมิด เช่น พรอยข้ำรอบหน้าอก อวัยวะเพศหรือทวารหนักมีเลือดออก/ติดเชื้อ เสื้อผ้า/กางเกงชื้นในฉีกขาด หรือเป็นเลือด
- ทางจิตใจ : เคร้าซึม โยกตัว ตูดนิ้ว ปั่นพิน้ำ เหม่อลอย ร้องไห้เนื่องจากคนดูแลขู่ ตูดุคแคลน ชัดแย้งกับลูกหลาน/คนดูแล โมโหตอนเดียวง่าย หงุดหงิด ซึมเศร้า
- การละเลย ทอดทิ้ง : นำหนักลด ขาดสารอาหาร มีแผลกดทับ ความเป็นอยู่ไม่ถูกสุขลักษณะ ร่างกายสกปรก มีกลิ่นเหม็นของสิ่งปฏิกูล

ความรุนแรงในครอบครัว
ระงับได้อย่างไร

การระงับความรุนแรงในครอบครัว
สามารถเริ่มต้นที่ตัวคุณเองก่อน ดังนี้

- ✓ **ไม่ทำให้เหตุการณ์รุนแรงยิ่งขึ้น**
เช่น ยุติการโต้เถียงกันในขณะ ที่ต่างฝ่ายต่างมีอารมณ์โกรธ พยายามทบทวนเรื่องราวเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไข
- ✓ **หายใจลึกๆ 5 ครั้ง** ซ้ำๆ หยุดคอยหลังแล้วนั่งพัก
นับ 1-10 จะให้ตีดถึง 100 ก็ได้ โทรศัพทคุยกับเพื่อนหรือญาติ ตีมเครื่องตีมเขินๆ น้้าชา กาแฟสักถ้วย อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ รูปภาพ ออกกำลังกาย อาบน้ำ ล้างหน้า นอนพัก ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ หรือกิจกรรมที่รู้สึกผ่อนคลาย
- ✓ **ไม่ระบายอารมณ์กับเด็กโดยดุด่า ทบตีทำร้าย**
เพื่อประชดอีกฝ่ายหนึ่ง
- ✓ **พยายามหลีกเลี่ยงไปจากความรุนแรง**
เช่น เมื่อถูกสามีทำร้ายควรหลีกเลี่ยงไปพักที่อื่นชั่วคราว แล้วหาทางแก้ไขปัญห
- ✓ **โทรศัพท์ขอคำปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือ**
จากเพื่อน ญาติ หรือหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ

“ถ้าพยายามทำดังกล่าวข้างต้นแล้วไม่เกิดผล
ควรคิดลินใจใช้สิทธิตามกฎหมาย แจ้งความต่อตำรวจ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะไม่มีใครมีสิทธิทำร้ายผู้อื่น
ที่สำคัญ ถ้าผู้ที่ถูกทำร้ายไม่ยืนยันการแจ้งสิทธิตามกฎหมาย
คนอื่นก็จะช่วยคุณได้ยาก”

